

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iosephvs hoc est, Sanctissimi Educatoris Christi Dom.
Deiq. nostri in Terris apparentis, ac Æternæ Virginis
Mariæ Sponsi Vitæ Historia**

Stengel, Carl

Monaci, MDCXVI.

Cap. XV. S. Iosephi gloria in cælis, patrocinium, & miracula.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42004

S. Iosephi gloria in caelis, patrocinium,
& miracula.

CAPIT. XV.

TRANSEO per longas ambages
enarrare, quæ scriptores supe-
rius aliquoties memorati, de D.
Iosephi gloriâ, prodiderunt, quæ
apud ipsosmet Auctores legi po-
terunt, nos ea tantum, quæ ad hi-
storiam pertinent, prosequi de-
creuimus. Tradunt ij verosimile
esse, D. Iosephū reliquos omnes
Sanctos (Deiparâ exceptâ) in
gratiâ & gloriâ longo interuallo
excellere: immò Choris omni-
bus Angelorum, antiquis Patri-
archis, ac reliquis Sanctitate emi-
nentibus viris cum præferunt;
quorum vnus etiam in hanc sen-
tentiam scripsit. *Quanto magis ca-
lestia contemplor charismata, quibus e-
ximia Christi Domini magnificentia
legitimam Genitrici suæ sponsum, le-
galemq;*

Singularis
Iosephi di-
gnitas &
excellen-
tia.

P. Ioan. de
Carthag.
tom. 2. lib.
4. hom. 9.

galemq; suum patrem, Iosephum locu-
 pletavit, tanto in maiorem admiratio-
 nem raptor, vehementiusq; in eam pro-
 pendeo sententiam, ut illum (Deiparâ
 Mariâ exceptâ) cunctis caliculis præ-
 ponendum piè & religiosè censeam. Ex
 his omnibus infero magis verè
 (vt opinor) quam audacter (ex-
 ceptâ B. Virgine) D. Iosephum,
 sicut sanctitate in Ecclesiâ mili-
 tante, ita, & gloriâ in triumphâ-
 te omnes sanctos præcellere. Si-
 cut enim sacri hi coniuges Iose-
 phus & Maria, dignitate, & pa-
 terno munere erga Christum, &
 mutuo etiam amore inter se fue-
 runt coniunctissimi, dum vitam
 mortalem agerent, ita ad æternâ
 felicitatem translati, beatitudi-
 ne, & gloriâ propinquissimos es-
 se decebat. Vnde Cancellarius
 Parisiensis tam piè, quam prudē-
 ter dixit: *Quantus existimandus est*
iustus Ioseph in gloriâ, & in calis, qui

.21. N. 1801

Idem ibid.
hon. 8.

et dicitur

Gers. ser.
de nativ.
B. Virg.

Q 3

ialis

Ioann. 12.

Id. ead. ser.
confid. 3.

ralis, ac tantus inuentus est in miseria
 & in terris? profecto cum dicat Chri-
 stus: ubi sum ego, illic & minister me-
 us erit, ille proximior videtur collocan-
 dus in calis, qui in ministerio fuit vici-
 nior, obsequentior, atq; fidelior post Ma-
 riam inuentus in terris: ibidem eti-
 am in hunc modum cecinit:

Felix illa dies, toto celeberrima mundo,
 Sacra docens lata, qua scandit ad aeth-
 ra Virgo

Mater, & angelicos ciues superuolat
 omnes,

Hinc tibi Virgo, Ioseph, IESVS, & tua
 sponsa

Propinquum (credere fas) statuunt
 solium.

Math. 10.

Equidem cum Christus Do-
 minus dixerit: Qui recipit Prophe-
 tam in nomine Prophetae, mercedem
 Propheta accipiet: certè Ioseph, qui
 Christum Dominum supremum
 omniũ Prophetarum millies in
 domum suam suscepit, non po-
 tuic

tuit non eius premium omnium
 Sanctorum esse supremum. Sed
 hanc doctorum virorum senten-
 tiam, pluribus auctoritatibus
 confirmari æquum est. Petrus
 Morales itaq; aliquot supposi-
 tionibus præmissis, hanc infert
 conclusionem: *Sanctissimus Ioseph*
cum Christo resurgente, corpore & ani-
mâ resurrexit, & cum eodem Christo
calos ascendente, ipse pariter corpore &
animâ calos ascendit, & prope ipsum
Christum Dominum, post Virginē Dei-
param, in sublimi gloria throno fuit
collocatus. Ita defendit D. Bernar-
 dinus Senensis, sic scribens: *Pie*
quidem credendum est, quod piissimus
Filius Dei IESVS pari privilegio deco-
ravit suum putativum patrem, sicut
suam sanctissimam matrem, ut sicut
illam assumpsit in calum, in corpore
& anima gloriosam, sic etiam in die
Resurrectionis suæ, sanctissimum Ioseph
in gloria secum. Ut sicut illa sancta

P. Morales
lib 5. tract.
11. 7. 19.

D. Bernardus
Sen. tom 3.
a. 2. c. 1. &
3.

familia, scilicet Christus, Virgo, & Ioseph, in laboriosa vita, & amorosa gratia simul vixerunt in terris: sic in amorosa gloria nunc, & corpore & anima regnent in caelis; iuxta regulam Apo-

2. Cor. 1.

stoli: Sicut socij passionum estis, sic eritis & consolationis: Eandem sententi-

Oser. ser. 2.

am tuetur & sic probat P. Ioan-

de S. Ioseph.

nes Oforius. Si is qui recipit Prophe-

Matth. 10.

tam in nomine Prophetæ, mercedem

Prophetæ accipit. Qui recipit Deum in

nomine Dei, qui eum pavit, mercedem

Dei accipiat, regium suscipiat diade-

ma: etsi ut Deus colendus non est, ut

Pater tamen Dei colatur, cum patris

munus in Deum exercuerit; & qui

Deum hominem factum in suum or-

namentum in terram sepius portavit,

Deum speciali quadam ratione in cale-

sti regno suscipiat; Et qui hinc induit

Christum Dominum, præ ceteris eum

in brachijs gestans, illumq; proximum

habens sibi ac coniunctissimum, in ca-

elo similiter Christi, Throno coniunctis-

simus

finus sit. In terrâ IESVS, MARIA, IO-
 SEPH coniunctissimi fuere; cur eos in
 caelo locus separet? Num dilectissimū spō-
 sum à se procul positum Maria videbit?
 Num dulcissimum patrem, qui ei ad-
 hesit in terra, in caelo procul situm, con-
 spiciet Christus? Hos amantes nec mors
 separare potuit, sed sicut in vitâ dilexe-
 runt se, ita in morte non sunt separati.
 Hucusq; Osorius, Viguerius Gra-
 natensis de mysterio Incarnatio-
 nis Filij Dei, facile se expediuit
 dicens: Ioseph nunc cum B. Virgine
 super choros Angelorum præmiatur.
 Et Isolanus simili breuitate di-
 xit: Ioseph Virginis sponsus, velut alter
 Ioseph gemina donatus stola, scilicet be-
 atitudine anima & corporis, Christum
 Regem Regum, ad caelos ascendentem
 associavit, & primus post Christum Re-
 gem Regum sedit; considera obsecro, di-
 gnū veneratione parentem, quantis
 honoribus, ac beneficijs inclytus filius
 prosequatur, cogente natura, suadente

25 ratio

ratione; ac moribus predicantibus
 Quid ergò de Christo Deo vero, ex quo
 omnis bonitas in celo, & in terra no-
 minatur, dicendum erit? Item P. Se-
 bastianus Barradius ex Gersone
 ait: Quanta autem in celo gloria ful-
 geat Ioseph, docet Cancellarius his ver-
 bis: Collocatus est à dextris IESU, hoc est,
 in potioribus bonis suis. Et Bernar-
 dinus de Busto postquam Gerso-
 nis memorata verba retulerat,
 ita concludit: Ex quibus patet, quod
 nullus sanctus in celis est maior sancto
 Iosepho post beatam Virginem benedi-
 ctam. Adduci possent plures alij
 huiusmet sententiæ patroni, eo-
 rum tamē agmen claudat P. Frá-
 ciscus Suarez, qui ita scribit: Ali-
 qui enim piâ forsasse devotione moti,
 nimium asseueranter sanctum Ioseph
 supra omnes Apostolos, & Angelo-
 rum choros constituunt, ut videlicet eo
 ordine, quo à Matthæo cap. 1. nominan-
 tur IESUS, MARIA, IOSEPH, eodē in
 celesti

Barrad.
 rom. 1. lib.
 6. cap. 8.

Busto 4.
 part. sermo-
 12.

Suarez.
 tom. 2. in 3.
 p. 9. 29. art.
 1. & 2. disp.
 3. sect. 2.

lesti gloriâ sedcant, & perfectione bea-
 titudinis fruantur, quia officio, & di-
 gnitate, & amore fuerunt coniunctissi-
 mi: sicut enim humanitas Christi eo a-
 bundantior gratiam obtinuit, quò
 propinquior fuit Verbo, & statim B.
 Virgo, quae proxima fuit Filio: ita existi-
 matur S. Ioseph quasi tertium locum in
 abundantia gratiae obtinuisse, quia post
 Virginem propinquissime attigit Chri-
 stum, familiariusq; tractavit, & singu-
 larem coniunctionem cum ipso habuit.
 Alij vero nimium fortasse timidi, te-
 merarium, aut etiam erroneum existi-
 mant, illum Apostolis, aequare. Ipse
 verò in fine illius sectionis se-
 cundæ, sic piè, doctè, & pruden-
 ter suam sententiam protulit: In
 hac igitur comparatione non existimo
 esse temerarium, nec improbabile, sed
 piuum potius, & verisimile, si quis for-
 tasse opinetur, Sanctum hunc reliquos
 omnes in gratiâ, ac beatitudine ante-
 cellere, quia ex Scripturâ nihil est, quod
 repu-

repugnet, nec in Patribus aliquid reperio. Et, si quæ sunt generales locutiones, quibus Apostolos præferre videantur, intelligi possunt facere comparationem regulariter cum alijs Sanctis, & non excludere speciale aliquod privilegium, & præsertim loqui de posterioribus Sanctis, non verò de prioribus, & de his omnibus, qui cum Christo vixerunt, & ipsis Apostolis contemporanei fuerunt. Nihilominus tamen cordati, ac prudentis hominis esse existimo, nihil temerè, aut nimium asseueranter affirmare, quia re vera ubi deest Scripturæ auctoritas, aut Ecclesiæ traditio, nulla potest esse sufficiens certitudo, in re præsertim ex diuinâ electione, ac prædestinatione pendente, cuius consilia inscrutabilia sunt, & abditissima mysteria.

Ioseph tres
aureolas
virginitatis,
magisterij, &
Martyrii
habet.

Et hæc de gloriâ essentiali S. Iosephi sint satis. Videndum restat de aureolæ accidentali gloriâ. Sanctissimum itaq; Iosephum triplicem aureolam, ad similitudinem

dinem Virginis Deiparæ, in æter-
 no possidere Regno, non est im-
 probabile. De Virginitatis nulli-
 iam est dubium, cum ante Virgi-
 nis desponsationem virginita-
 tem seruauerit, & post desponsa-
 tionem, statim cum ipsâ Virgine,
 virginitatem vouerit, eamq; vs-
 que ad vitæ terminum, perfectis-
 simè integram inuiolatamq; ser-
 uauerit, vt sentiunt omnes Do- *P. Moral. l.*
 ctiores moderni, quos refert P. *2. tract. 6.*
 Petrus Morales. In quo sic con- *Et l. 4. tr. 3.*
 cludit Isolanus: *Verum de aureolâ*
Virginitatis Ioseph Catholici Doctores
minimè nunc hesitant, tum quia Vir-
ginem mente, corpore, voto & statu
mortuum Ioseph credunt, tum quia
primus securus est Virginum Reginam,
tum quia sponsus, & sponsa commu-
nibus ornatibus circumdari consueue-
runt. De aureola autem predicato-
rum (inquit Isolanus loco pro-
ximè citato) sic argumentamur.
 Plus

P. Moral. l.
2. tract. 6.
Et l. 4. tr. 3.
Isol. 4. par.
cap. 4.

Plus est Christum predicare factum, quã
 verbo; sed Ioseph Christum factis sum-
 moperẽ predicauit, quibus quidem oc-
 casionem uniuerso pręstitit orbi, ut cõ-
 uerteretur ad adorandum Deum ve-
 rum hominem factum; itidem veri
 predicatorum desursum illuminantur,
 suo tempore loquuntur, & ad Deum
 verum agnoscendum, quosq; conuerte-
 re conantur; sed Ioseph ab Angelis fuit
 illuminatus, quibus conuersabatur, suo
 tempore de Deo est alloquutus; verba
 nempe predicatoris fumus sunt diuini
 ignis in corde ardentis, atque in Christi
 cognitionem mortales ad vitam eter-
 nam deducere satagentis. Subsistamus
 hic parumper, & Ioseph multos per an-
 nos habitantem in Aegypto medite-
 mur. Annon credimus, Ioseph innu-
 meris vicibus fuisse exhortatum eos,
 cum quibus conuersabatur Aegyptios,
 ut Deũ verũ colerent? si quãdo contigerit
 eos audire, Messiaẽ promissũ in lege In-
 daurum aduenisse, ut crederent, per-
 sista.

suafisset dicebat verò, Deus erit verus,
 & verus homo, & ipse reuaturus est
 mundum: vestra destruet idola; immo-
 uabit sacrificia; renouabit leges, mores,
 vitam, regna, & imperium hac tem-
 pestate; qui sanctæ legis profundiora
 vero intellectu dignoscunt, Messia esse
 aucterant tempora adesse. Quod profecto a-
 pud me dubium non est. Vos hortor, o
 fratres Aegyptij, latamini, quia pari-
 ter vos redimet à potestate tenebrarum,
 vos quidem ex hominibus illi credentes
 eritis similes Angelis, imò homines in
 se credentes, Messias tandem donabit æ-
 terno regno calorum. Verum cum Na-
 zareth Galilææ habitaret ciuis, & co-
 gnitus ampliora quotidie predicabat. O
 quoties beneuolos, & verè amicos hor-
 tabatur, ut quam attentissimè faciemus
 verba, mores IESV filij sui animaduer-
 terent. Arbitrabatur enim, quod caro
 illa diuinitatis odorem ceteris emitteret
 sicut sibi. Persuadeo demum mihi ipsi
 sicut presentia corporis Christi in Eccle-
 sia

fiã, ac Sacramentorum virtute plurimò
salui fiunt: sic & in Nazareth ciuitate,
illis temporibus multi sunt ad fidem
conuersi conuersatione Christi, beatissimi
mae Virginis moribus, meritis quoq; ac
verbis Ioseph. Nec tantum noster
Ioseph extitit prædicator, sed in
sincero animarum zelo, omnium
Concionatorum Christum præ-
dicantium exemplum, & virorum
spiritualium Dux fuit & Magister

Moral. l. i. e.
3. tract. 11.
n. 19.

vt probat antedictus P. Morales.
De aureolâ Martyrij idem Insu-
lanus vbi proximè, sic ait: Iosephi
excellēs victoria fuit tyrannorum per-
sequentium Christum, ac gladio mate-
riali sat agentium illum occidere, qua
victoria expressè liquet, pro Deo volun-
tariam mortem non expauisse, propte-
rea palma martyrij benemeritus dici
potest. Adhuc dationi animæ, actu cõ-
uenit palma martyrij; sed Ioseph acta
offerens eam dedit pro Deo, quanquam
non potuerit tyrannus eam eripere. Ioseph

Joseph igitur palma martyrii benemeritus. Item, signum desiderii martyrii est charitas, quæ excellentissime inuenta fuit in Ioseph. Persuadetur ergo ornatus palmâ Martyrii apud superos. Præterea ceteri Martyres ex abundantia gratiæ diuinæ optauerunt ponere animam pro Christo, dicente Leuita Vincentio; hoc est, quod semper optavi, & votis omnibus exquisiui; sed gratia Ioseph fuit abundans, & exuberans; ergo palma martyrii fuit dignus.

Et confirmatur: quia ex verbis Simeonis post B. Virginem, gladius doloris animam Iosephi, propter eximium amorem ad Christum pertransiuit; ergo cū Virgo Deipara eâ ratione fuit Martyr, & plusquam Martyr, licet in pace vitam finierit, sic erit proportionaliter, & noster Ioseph. Atque hæc de gloriâ tam essentiali, quàm accidentali D. Iosephi in cælis dicta sufficiant.

R Verum

*D. Bern.
sup. Missus
of.*

Conciliū
SS. Trini-
tatis super
Iosephi
gloriā.
Ita ferè P.
Osorius
*conc. 1. de
S. Iosepho.
& P. Car-
thag. lib. 4.
hom. 8.*

Tob. 12.

Verùm, vt rem hanc pro mo-
dulo nostro nō nihil elucidemus,
placet D. Bernardū imitari; nam
sicut ille contemplatur diuinas
personas de humani generis sa-
lute sollicitas, de Incarnationis
remedio exequendo inter se ser-
monem inijsse; ita & ego, appro-
pinquante tempore, quo S. Iose-
phi merita remuneranda erant,
contemplor Patrem, & Filium
instar Tobix, iunioris & senioris,
de præmio illi conferendo inter
se collocutos fuisse. Sacra re-
fert historia, patrem Tobix post
reditum filii, illum ad se accersis-
se, vt de mercede Angelo Rapha-
ëli danda (quem hominem esse
putabant) pro labore itineris,
quod cum ipso filio confecerat,
inter se confabularentur: *quid*
(inquit senior Tobias) *possumus*
dare viro isti qui venit tecum? respō-
dit filius: *Pater quam mercedem da-*
bimus

VITÆ HISTORIA. 159

binus ei, aut quid dignum poterit esse beneficijs eius? Me duxit, & reduxit sanum, pecuniam à Gabelo ipse recepit, uxorem me habere fecit, & demonium ab eâ ipse compefcuit, gaudium parentibus eius fecit, me ipsum à deuoratione piscis eripuit, te quoq; videre fecit lumen cali: & bonis omnibus per eum repleti sumus, quid illi ad hæc poterimus dignum dare?

Non diffimiliter, æternum Patrem Christo Domino dixisse contemplor: quid retribuemus, fili, iusto huic viro Iosepho, cui ego te, tamquam Patri in terris tradidi? Filius eius respondit: Quam mercedem, Pater, dabimus ei, aut quid dignum poterit esse beneficijs ab eo per triginta annorum curriculum in me collocatis? Ipse, antequam nascerer, me comitatus est; deinde iam natum me duxit, & reduxit Nazareth, in Bethlehem, inde in Ierusalem.

R 2 rusa

Matth. 2.

rusalem, à Ierusalem in Galilæam, postea ab Angelo admonitus, vt à deuoratione immanissimi illius piscis (Herodem crudelissimum tyrannum intelligo) me eriperet, in Ægypti longinquam regionem duxit, vbi labore artis fabrilis, & sudore vultus sui, & Matrem & prolem alebat; deinde ex Ægypto in Nazareth me reduxit; ipse peregrinationis meæ fidelissimus extitit comes; ipse mihi esurienti cibum, sitienti potum porrigebat; ipse cum hospes essem, me suscipiebat; cum nudus, me induebat; ac tandem, quam diu vixit, officio & amore semper amatissimus mihi pater extitit. His tandem obsequijs à Filio enarratis, id putauerim respondisse Patrem: In cælesti hac nostrâ curiâ duo honoratiora sunt loca, vnus dextera tua, alter sinistra; tu nosti benè,

natu-

naturali tuæ Matri, ac legali tuo patri ab æterno illa fuisse præparata; dexteram Mater, sinistram pater accipiat. Hinc, inter alias rationes, ob quas Christus Dominus Matri filiorum Zebedæi ab eo postulanti, vt sederent filij eius, vnus ad dexteram, & alter ad sinistram in regno suo, respondit: *Nescitis quid petatis, &c. sedere autem ad dexteram, vel sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est à Patre meo*: eam nostro argumento valdè consentaneam, minimèq; contemnendam putauerim, quod iam ab æterno loca illa dexteræ & sinistræ, immutabili Dei decreto, Mariæ & Iosepho à Deo Patre destinata erant.

Quam autem sanctus noster *P. Carthae*
Patriarcha Ioseph in cælis præ- *lib. 4. hom.*
potens sit ad impetrandam quæ^{3.}
à nobis enixè postulamus, duo

R 3 potif.

Math. 20.

Psal. 144.

potissimum mihi suadent. Vnū, quod si David loquens de Deo ait: *Voluntatem timentium se faciet;* multò magis voluntatem amantiū illum; vnde cum amor Iosephi ergà Christum tenerrimus pariter, ac intensissimus fuerit, facile à dilecto suo IESU quacumq; voler obtinebit.

Alterum est, quod reliqui Sancti, etiam Angeli & Seraphini deprecatoriè postulant à Christo Domino, tanquam serui; Ioseph autem auctoritatiè quodammodo tamquam pater illius; cui sanè sicut Christus ipse in terris tamquam patri ad nutum obsecundauit, ita in cælis acceptæ ab eo beneficentiæ non immemor, ad nutum eidem tamquam patri affectu filiali, quem ab infantia concepit, ac perpetuò conseruauit, ad nutum in cælis obedit. Ut autem ad preces D. Iosepho ef-

fun-

fidendas, ac varia obsequia ei a-
lacriter exhibenda fidelium ani-
mi accendantur, operæ pretium
dixi ex probatis Auctoribus nõ-
nulla hoc loco commemorare,
quæ ad id deseruire poterunt.

S. Vincentius refert, piũ quen-
dam mercatorem Valentiaẽ soli-
tum fuisse singulis annis in die
natalis Domini, in reuerentiam
IESVS, MARIAE & IOSEPH ad
prandium inuitare pauperulam
aliquã fæminam infantẽ filiũ in
brachijs portantẽ, necnon etiam
pauperem senem, qui matrem &
filium comitaretur; hoc sanè ob-
sequium gratum adeò fuit Deo,
vt ipsi iam moribundo Christus
Dominus, Maria & Ioseph pa-
lam facerẽt dicentes: Cum huc-
usq; nos gratanter hospitio do-
mituæ singulis annis susceperis,
nos in æterna tabernacula cum

*S. Vinc. scv.
de Nativitate
Domini.*

turum te suscipimus.

Isid. In sul.

p. 4. c. 10.

Narrat etiam Isidorus Insulanus, quod, cum quidam nobilis vir Venetijs, solitus esset preces fundere D. Iosepho, in genua procumbens ante imaginem eius, in superficie parietis depicta, accidit ut graui grassante morbo correptus, omnino spiritualis salutis suae immemor, ad corporis medicamina totum se conuerteret; at D. Iosephus paternam commiseratione motus ei repente apparuit, & a somno spirituali, quo correptus in lecto iacebat, excitans illum, admonuit, ut integram suorum peccatorum confessionem nullam interpositam moram faceret; quod continuo praestans infirmus, acceptam absolute in manibus D. Iosephi animam exhalauit, qui eam ad eternam hereditatem secum tulit.

Vita B.

Theresa.

B. Theresa fundatrix Carmelitarum

litarum Excalceatorum, per intercessionem S. Ioseph, cui deuotissima fuit, sanitatem corporis non semel consecuta, grauissima quæque ac stupenda peregit, Monasteria plurima ordinis sui sub eius inuocatione fundauit, & quosq; eum in necessitatibus inuocare docuit.

Hoc interim obiter monendum, eius diem festum antiquitus in Ecclesiâ solenniter non celebratum, cuius rei rationẽ reddit Vbertinus de Casalibus, id

factum esse propter hæreticos, qui eum naturalem Iesv patrem fuisse perhibuerunt, & ita filio Deitatem, Matri Virginitatem detraxerunt. Nunc sublata illâ hæresi, cessauit & caussa. Eadem ferè scribit S. Bernardinus Senensis in sermone de S. Ioseph.

Tandem Fanus in historiâ D. Iosephi, refert, quod, cum duo

R 5

fra

Vbert. i. 2.
cap. 6.

Bernard.
art. 2. ca. 2.

Fanus 120
hist. 8. l. 5.

fratres ex Ordine S. Francisci nauigarent, accidit, vt graui exorta procellâ nauis submergeretur, & triginta, quos uehebat, homines perirent: illi autem tabulam quandam arripientes, tribus integris diebus, & totidem noctibus per procellosum illud mare pererrantes, D. Iosephi auxilium religiosè implorarunt; quorum preces continuò exaudiens in pulchrâ iuuenili formâ illis apparens, & beneuolè salutâs, corroborauit, & incolumes ad portum duxit; ipsis autem ignorantibus, quisnam ille esset, ab eo enixè petierunt, vt dignaretur id aperire, quibus respōdit: *Ego sum sanctus Ioseph.* & confestim eos cōmonefaciens, vt singulis diebus in memoriam septem grauium dolorum, quos ipse pertulit, & totidem gaudiorum, quibus exhilaratus fuit, septies orationem domi-

Dominicam, & septies salutatio-
nem Angelicam deuotè recita-
rent, ab oculis eorū euanuit. Vt
nemo tamen ignoret, quinā fue-
rint ij dolores, & quę illa gaudia,
non pigebit ea hīc apponere.

Septē do-
lore S. Io-
sephi.

1.

Primus dolor fuit, cum vidēs
sponsam prægnantem, voluit di-
mittere.

Matth. 1.

Secundus, cum vidit Christū
Dominum infantem in humili
stabulo iacere, aëris & frigoris in-
clementiā oppressum.

2.

Tertius in Circūcisione, quan-
do graui eius vulnere percussus
Dominus sanguinem fudit.

3.

Quartus, cum audiuit verba
Simeonis in die Purificationis
ad Mariam sponsam suam dicen-
tis: *Tuam ipsius animam pertransibit
gladius.*

4.

Matth. 2.

Quintus, in fugā ad Ægyptum
propter Herodianam aduersus
infantē IESVM persequutionem.

5.

Ibid.

Sextus

6.
Ibid.

Sextus, quando in reditu ex Ægypto in Iudæam, audiuit Archelaum filium Herodis multò illo crudeliorem regnare.

7.
Luc. 2.
septē gau-
dia S. Iosephi.

Septimus, cum in itinere à Ierusalem amisit puerum IESVM. Hæc de doloribus. Gaudia autem sunt ista,

1.
Matth. 1.

Primum, quando perplexus, videns gravidam Virginem, Angelus diuinitus missus, consolatus est eum, dicens: *Ioseph, fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam, quod enim in eâ natum est, de spiritu sancto est.*

2.
Luc. 2.

Secundum, quando vidit Angelos Christum in præsepio iacentem adorare, & diuinas laudes ei concinere audiuit.

3.
Ibid.

Tertium, quando imposuit Christo infanti nomen IESVS, quod ei reuelatum fuerat ab Angelo dicente: *Vocabis nomen eius Iesum.*

Quar-

Quartum, cum à Simeone
 audiuit, futurum, vt Christus Do-
 minus auctor esset Resurrectio-
 nis, & salutis generis humani: in
*resurrectionem & salutem multo-
 rum.*

4.
Ibid.

Quintum, quando in ingressu
 in Ægyptum vidit Idola, cū præ-
 sentiam Christi ferre non pos-
 sent, in terram con fracta conci-
 dere.

5.
Math. 2.

Sextum, quando admonitus
 est ab Angelo, tempus iam esse,
 vt cum matre & filio in Iudæam
 rediret.

6.
Ibid.

Septimum, quando inuenit
 IESVM in templo, inter Docto-
 res disputantem. Qui pio hoc
 deuotionis genere vsus fuerit,
 addat sequentes preces.

7.
Luc. 2.

Antiphona.

Ioseph, fili Dauid, noli timere ac-
 cipere Mariam coniugem tuam;
 quod enim in eâ natum est, de
 Spiri-

Spiri-

Spiritu sancto est; pariet autem
filium, & vocabis nomen eius,
IESVM.

Ÿ. Ora pro nobis beatissime
Ioseph.

R. Vt digni efficiamur pro-
missionibus Christi,

Oratio.

Sanctissimæ Genitricis tuæ Spô-
si, quæsumus Domine, meritis
adiuemur: vt quod possibilitas
nostra non obtinet; eius nobis
intercessione donetur. Qui viuas
& regnas in secula seculo-
rum. Amen.

OPPE